

Nr. 2. ad I. B.

Finansministeren bemyndiges til, naar et Pant er afhændet ved Tvangsauktion, uden at Statskassen er blevet dækket, imod regnskabsmæssig Forklaring at afskrive Restgælden, naar Skyldneren erklærer sig ude af Stand til at betale denne helt eller delvis, og Stedets Øvrighed eller to Mænd, mod hvis Paalidelighed Øvrigheden intet har at erindre, bevidner Rigtigheden heraf samt afgiver Erklæring om, at der ikke er nogen Udsigt til, at Skyldneren nogen Sinde vil blive i Stand til at dække Gælden.

Af de aldeles usikre Fordringer, væsentligst hidrørende fra personlige Krav, som efter Panternes Salg, Fallitboers Slutning eller paa lignende Maade er blevet tilbage hos Statskassens Skyldnere, og som vel er ført til Afgang paa Aktiverne i Henhold til ovenstaaende Bemyndigelse, men dog er blevet henstaaende inden Linien, kan saadanne Poster efterhaanden slettes, som, om de end ikke er forældede, har henstaaet i over 20 Aar, naar det oplyses, at der ingen Udsigt er til at erholde noget af Tilgodehavendet; desuden kan der ogsaa inden de 20 Aars Forløb afsluttes endelige Overenskomster med saadanne Skyldnere om deres Gælds Afgørelse imod en bestemt Affindelsessum. Begge Dele kan kun finde Sted mod regnskabsmæssig Forklaring ved Statsregnskabet's Aflæggelse.

Nr. 3. ad II. D. 5—6.

Forrentning af og Afdrag paa de Laan, der af Statskassen i Henhold til § 4 i Lov Nr. 77 af 29. Marts 1924 om Forhøjelse af Diget paa Manø og af Diget fra Vester Vedsted til Store Darum samt Anlæg af Havdiger paa Rømø og fra Store Darum til Tjæreborg Bakker ydes de vedkommende Digelag, tager først sin Begyndelse fra det Tidspunkt at regne, da de paagældende enkelte Digeanlæg er fuldført.